

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 277
Din 03.05.2017

Nr. dosar: 747/2016

Nr. petiție: 6829/14.11.2017

Petent:

Reclamați: Guvernul României

Obiect: prevederile OG 15/2002 cu privire la tariful pentru rovinietă pentru autoturisme

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1.

1.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamanților

1.2.1. Guvernul României

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta reclamă prevederile ORDONANȚĂ nr. 15 din 24 ianuarie 2002 (*actualizată*) privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România respectiv ale art. 1 (7[^]1) *Prin excepție de la prevederile alin. (7), pentru autoturisme și pentru vehiculele de transport marfă cu masa totală maximă autorizată mai mică sau egală cu 3,5 tone, durata minimă pentru care se poate achita tariful de utilizare este de 7 zile.*

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Astfel, prin adresa nr. 6829/22.11.2016 a fost citată petenta iar prin adresa nr. 7028/22.11.2016 a fost citată partea reclamată pentru termenul de 06.12.2016, fiind invocată din oficiu excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare C.N.C.D.).

3.3. Prin adresa nr. 7345/08.12.2016, punctul de vedere formulat de către partea reclamată a fost comunicat petentei fiind acordat un termen pentru formularea ce concluzii scrise.

3.4. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4. Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția formulată petenta sesizează cu privire la prevederile **ORDONANȚĂ nr. 15 din 24 ianuarie 2002** privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.

4.1.2. La art. 1, alin . 7 se prevede faptul că *(7) Tariful de utilizare este structurat în funcție de durata de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, astfel: o zi, 7 zile, 30 de zile, 90 de zile*), 12 luni. Durata de utilizare cuprinde durata de parcurs, precum și durata de staționare.*

4.1.3. Art. 7¹) arată *Prin excepție de la prevederile alin. (7), pentru autoturisme și pentru vehiculele de transport marfă cu masa totală maximă autorizată mai mică sau egală cu 3,5 tone, durata minimă pentru care se poate achita tariful de utilizare este de 7 zile.*

4.1.4. Petenta arată că în condițiile în care un proprietar de autoturism nu părăsește raza localității de domiciliu și nu folosește rețeaua de drumuri naționale, doar o singură zi dintr-o perioadă mai lungă, impunerea unei taxe pentru minim 7 zile este injustă și discriminatorie.

4.1.5. Prin prevederile OG nr. 15/2002, petenta apreciază că există o discriminare între două categorii, respectiv între categoria A și B. Astfel ar fi încălcat principiul echității, aceeași categorie a conducătorilor auto fiind tratată în mod diferit în funcție de categoria de autovehicul condus.

Punctul de vedere formulat de către partea reclamată Guvernul României

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 7275/06.12.2016, partea reclamată solicită admiterea excepției invocată din oficiu de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și clasarea dosarului pentru următoarele considerente:

4.2.2. Prin petiția nr.6829/14.11.2016 se solicită Consiliului să constate existența discriminării în privința tarifului pentru rovinietă pentru autoturisme prevăzut prin dispozițiile OG nr.15/2002 privind introducerea unor tarife de utilizare a infrastructurii de transport rutier. Însă, trebuie remarcat că anterior, prin Deciziile nr.818/2008. nr.819/2008, nr.820/2008, nr.821/2008, și nr. 1325/2008. Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a O.G. nr.137/2000 și a constatat că prevederile art. 1, art.2 alin.3 și art.27 alin. I din acest act normativ sunt neconstituționale. „*în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să. le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară, sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative*”. Conform art.147 din Constituția României, dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

4.2.3. Pe cale de consecință, începând cu data de 18 noiembrie 2008, dispozițiile art.20 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 au fost suspendate de drept, încetându-și

efectele juridice începând cu data de 3 ianuarie 2009. Întrucât legiuitorul nu a intervenit pentru modificarea prevederilor atacate.

4.2.4. Ori, în speță, petenta a invocat tocmai efectul discriminatoriu al dispozițiilor cuprinse în OUG nr. 15/2002, solicitând Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să constate existența discriminării și să procedeze conform atribuțiilor.

4.2.5. În acest context, reamintim că ordonanțele guvernului sunt acte normative cu caracter de lege, adoptate în temeiul delegării legislative stabilite de art.115 din Constituția României, iar pentru aceste motive ele se supun unui alt fel de „cenzură”, în fața Curții Constituționale, respectiv a Parlamentului, atunci când sunt supuse spre aprobare acestuia.

4.2.6. În concluzie, pentru motivele arătate, solicită admiterea excepției de vădită necompetență, invocată din oficiu de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, și să dispuneți clasarea dosarului.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Colegiul mai reține și faptul că au fost analizate toate cererile însă 27000 dintre solicitări nu au îndeplinit criteriile.

5.2. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.3. Având în vedere obiectul petiției formulate, respectiv prevederile OG nr.15/2002 privind introducerea unor tarife de utilizare a infrastructurii de transport rutier., care instituie o perioadă de minim 7 zile pentru achitarea tarifului de utilizare pentru autoturisme și vehicule pentru transporta marfă cu *masa totală maximă autorizată mai mică sau egală cu 3,5 tone* , „...*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.; Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției,.....*”.

5.4. Având în vedere modul în care a fost formulată și precizată prezenta petiție, precum și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul urmează a admite excepția de **necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată de către partea reclamată.**

5.5. Colegiul director urmează a admite excepția, având în vedere **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale, care stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii

VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind

chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială a C.N.C.D. cu privire la acte normative cu caracter de lege, conform **Deciziei nr. 997/2008** a Curții Constituționale;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Redactat T.B./R.B.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.